

[Socialministeren.]

stemmelse vil særlig være anvendelig for Epileptikere, kroniske Alkoholister o. lign.

Der hjemles som hidtil som Hovedregel kun Sterilisation efter den paagældendes egen Begæring; undtaget er kun de Tilfælde, hvor han paa Grund af mentale Mangler er ude af Stand til at forstaa Indgrebets Betydning. I disse Tilfælde erstattes hans egen Begæring af Begæring fra en dertil beskikket Værgelse eller vedkommende Anstaltsledelse.

Det vil heraf ses, at min Henstilling kun blev fremsat under Forudsætning af Tilstedeværelsen af paalidelige Kriterier for Nedarveligheden af de omhandlede Lidelser, og at Socialministeriets Standpunkt derfor netop giver Udtryk for de samme Betænkkeligheder, som efter Bemærkningerne har gjort sig gældende hos Retslægeraadet.

Ingeborg Hansen: Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet efter Indstilling af Retslægeraadet. Det tilsigter at bringe de gældende Bestemmelser i Ægteskabsloven om sindssyges, aandssvages og Epileptikers Ægteskab i Overensstemmelse med de racehygiejniske Foranstaltninger, der i de senere Aar har faaet Udtryk i Loven om Foranstaltninger vedrørende aandssvage af 1934 og Loven om Adgang til Sterilisation og Kastration af 1935.

Ægteskabslovens § 10 forbyder sindssyge og aandssvage i højere Grad at indgaa Ægteskab, men gør dog den Indrømmelse, at sindssyge kan faa Tilladelse gennem kongelig Bevilling, naar det skønnes forsvarligt at lade dem indgaa Ægteskab, og dette Skøn skal udøves baade med Hensyn til Sygdommens Art og den ringe Fare for sygeligt Afkom samt den syges Evne til at bedømme Ægteskabets Betydning. Aandssvage i højere Grad kan ikke faa en saadan Tilladelse.

Ægteskabslovens § 11 omhandler kønsyge Personers og Epileptikers Adgang til Ægteskab, og det gælder begge disse Kategorier, at de ikke maa gifte sig, medmindre den anden Part er gjort bekendt med Sygdommen; desuden skal begge Parter af en Læge have Vejledning om Fæerne ved Sygdommen.

Lovforslaget gaar ud paa at udvide Antallet af de Tilfælde, hvor sjælelige Abnormiteter bør forhindre Indgaaelse af Ægteskab. Det udvider Forbudet til at gælde ikke alene sindssyge og aandssvage i

højere Grad, men ogsaa aandssvage i de lettere Grader, Psykopater, kroniske Alkoholister og Epileptikere. For de sidste gøres dog den Begrænsning, at Forbudet kun gælder Epileptikere med jævnlige Anfald og med udtalt psykiske Forandringer. Forbudet fremtræder ikke som absolut, idet Lovforslaget siger, at de nævnte Personer ikke maa indgaa Ægteskab uden dertil af Justitsministeriet meddelt Tilladelse, men det tilføjes, at saadan Tilladelse kun kan gives, hvis Justitsministeriet, som skal indhente Erklæring fra Retslægeraadet, skønner, at det maa anses for forsvarligt, at Ægteskab indgaaes. Dette Skøn skal udøves efter ganske de samme Regler, som nævnes i Ægteskabslovens § 10: Hensyn skal tages baade til Lidelsens Art, den ringe Fare for Overførelse paa Afkommet samt Partens Evne til at bedømme Ægteskabets Betydning.

Lovforslaget indeholder tillige den særdeles vigtige Bestemmelse, at Tilladelsen kan gøres betinget af, at den paagældende lader sig underkaste Sterilisation, Ufrugtbargørelse, i Overensstemmelse med Lovgivningen herom.

Enhver Bestræbelse, der søger at begrænse de Tilfælde, hvor alvorlig Sygdom, abnorme Tilstande, kan nedarves paa Afkommet, fortjener al mulig Støtte, og hvis det Lovforslag, som her er fremsat efter Retslægeraadets Indstilling, kan medvirke til en saadan Begrænsning, er der kun Grund til at ønske, at det maa blive gennemført. Hertil vil jeg gerne tilsi mit Partis Støtte.

Hvor store Resultaterne af en saadan Lov vil blive, er det naturligvis vanskeligt at vide noget om, da Overførelse paa Afkommet jo ikke er afhængig af Ægteskabs Indgaaelse. Familieretskommissionen giver i sin Betænkning af 1913 Udtryk for de Overvejelser, den har haft med Hensyn til at drage en rimelig Grænse for Tilladelse til Ægteskab, idet man naturligvis var klar over, at de racehygiejniske Hensyn kun til Dels — maaske endda kun i ringe Grad — bliver varetaget ved Ægteskabsforbud. Paa det Tidspunkt var man da mest stemt for at gøre Forbudet saa snævert som muligt, nemlig begrænse det til kun at omfatte de sindssyge og aandssvage i højere Grad. Denne Opfattelse gav ogsaa Ægteskabsloven Udtryk for. I de senere Aar er imidlertid Anvendelsen af Sterilisation bleven tilladt i en Grad, som man næppe kendte eller kunde forlige sig med, da Familieretskommissionen afgav sin Betænkning, eller da Ægteskabsloven af 1922 blev vedtaget. Og dette, at Nutiden ikke viger tilbage for